

det modsatte af det, Venstre mener; det vil nemlig sætte en negativ spiral i gang, for de almene boliger, der vil blive solgt først, er jo dem, hvor økonomien er bedst. Det drejer sig naturligvis om de ældre boligafdelinger, hvor lånene er helt eller delvis tilbagebetalt, og det er jo ikke i de boligafdelinger, vi har boligsociale problemer.

Det betyder også, at vi vil se en opdeling mellem boligafdelingerne, hvor de nyere og dyrere almene boligbyggerier – og det er oftest dem, der har problemer – vil stå tilbage. Dels har de svært ved at blive solgt, idet prisen formentlig ikke vil være konkurrencedygtig over for noget tilsvarende privat, og dels vil det på grund af salget af de sunde boligafdelinger medføre et yderligere socialt pres på de – må jeg få lov at sige det? – lidt tungere afdelinger.

Dermed sætter man en negativ spiral i gang, der isolerer de resourcesvage afdelinger og giver kommunerne ringere værktøj til at løse de almene og akutte boligproblemer.

Dertil kommer de rent praktiske problemer med gennemførelsen af Venstres lovforslag. Jeg tror ikke, man har tænkt sig om, da man fremsatte det. Hvordan skal de enkelte boligafdelinger kompenseres for den ekspropriation, der jo er tale om? Hvordan sikrer vi, at beboerdemokratiet vil komme til at virke? Og hvordan skal kommunerne kunne løse de boligsociale opgaver, de har?

Et udsalg af boliger er ikke noget vidundermiddel, desværre. Det har været prøvet i England. Vi har jo set, hvordan det gik under Margaret Thatcher: Nogle af de sociale boligområder, der ikke kunne blive solgt eller blev solgt til en dårlig pris, forslummede fuldstændig, så man bogstavelig talt måtte lægge en stang dynamit under dem.

En løsning af de her problemer kræver derimod en mere omfattende og aktiv indsats, der kan forbedre bomiljøet, og som giver mere fleksible anvisningsregler og en større råderet. Vi har sat det i gang med bydelsforsøg, kvarterløft og nye forslag til forbedret integration. Det er langt bedre midler end et simpelt udsalg, som Venstre har foreslået, og derfor må vi afvise forslaget.

Jens Heimburger (KF):

Når vi har fremsat det her forslag, er det sådan set ikke for at påstå, at det løser alverdens pro-

blemer, som vi har på boligmarkedet. Det er heller ikke for at konkurrere med Margaret Thatcher eller andre store politikere i forrige århundrede. Det er sådan set for at komme med lidt inspiration til en socialdemokratisk minister i et nyt århundrede.

Der er jo ikke tale om, at vi vil skabe en ny stor, stærk skare af udlejere i Danmark. Der er tale om, at vi vil gøre noget for lejerne i det almennyttige boligbyggeri. Der er tale om, at vi med to linjer siger: Kunne vi ikke åbne op for den her idé også? Og når ministeren siger, at det kunne tyde på, at vi var ude på en hurtig løsning, så vil jeg gerne sige, at vi jo også sidder i ustandselige møder om alle mulige smådetaljer inden for boligområdet i erkendelse af, at det er justeret, det er tilpasset, det er tilrettet. Det er nogle gange overfortænkt, havde jeg nær sagt, og det her er altså bare en idé.

Det er vores opfattelse, at såfremt man ønsker en varieret beboersammensætning i det almennyttige boligbyggeri, er det altså også nødvendigt at se på den her mulighed. Det kunne være én af mange. Vi vil anbefale, at man åbner for beboernes køb af egen lejlighed. Vi er ikke firkantede. Jeg tror sagtens, at vi kunne være åbne over for, at antallet af almennyttige boliger, som udgår af den almene boligmasse som følge af det her, skulle erstattes af det samme antal.

Lad os diskutere det, hvis det var det, der blev lagt op til fra ministeren. Lad os prøve at se, om det her ikke kunne være et af mange redskaber. Jeg tror, vi alle sammen ved, at der skal tages mange andre initiativer, så jeg opfatter indtil videre ministerens tale – ikke fordi jeg skal samle op – som uhyre positiv, og jeg er sikker på, at inden drøftelserne er omme engang i nat, vi vil have sået nye tanker i det store boligpolitiske spil.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nu blev spørgsmålet rejst af flere af de foregående ordførere, og jeg vil da også gerne spørge: Hvilke boliger bliver solgt først?

Der argumenteres jo for, at man vil forhindre en negativ udviklingsspiral, men hvis det er sådan, at det faktisk er de bedre ejendomme, der faktisk bliver solgt først, hvorledes vil man så rent faktisk forhindre en negativ udviklingsspiral i den situation?